

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoP/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114214116
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114214116.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: W. D., nar. XX. O. XXXX, trvale bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa matky: Ing. P. S., nar. XX. B. XXXX, bytom B. P., M. X, zast. advokátom: Tibor Sanák, Trnava, Námestie SNP 2, a otca: Ing. Y. D., nar. XX. W. XXXX, bytom X. XXX, zast. splnomocnenkyňou: Prozman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., Trnava, Hlavná 31, o úpravu rodičovských práv a povinností, o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 6. júna 2014, č. k. 20P/130/2014-36 takto

rozhodol:

Odvolačí súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že nariaďuje predbežné opatrenie, ktorým až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20P/130/2014

- maloletého zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že otec i matka sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v týždňových intervaloch;

- ako prvá bude povinná zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého matka, a to od prvého párneho kalendárneho týždňa, ktorý bude nasledovať po dátume právoplatnosti tohto rozhodnutia a následne vždy každý párný týždeň v kalendárnom roku;

- otec je povinný zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletého počas doby každého nepárneho kalendárneho týždňa;

- rodič, ktorý bude mať maloletého v osobnej starostlivosti bude povinný zakaždým v nedeľu v čase o 18:00 hod. v mieste svojho bydliska odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jeho osobnými vecami a učebnými pomôckami a riadne ho na takéto odovzдание pripraviť a druhý z rodičov bude povinný si maloletého v určenom čase a na určenom mieste prevziať.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým vo výroku v bode I/ nariadil otcovi, aby odovzdal maloletého W. do starostlivosti matky, a to v lehote 5 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 20P/130/2014; vo výroku v bode II/ zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok „do dňa jeho plnoletosti“ (čo je inak v rozpore s obmedzením trvania predbežného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 20P/130/2014 - pozn. odvolacieho súdu), vo výroku v bode III/ zaviazal otca prispievať na výživu maloletého odo dňa doručenia tohto uznesenia výživným mesačne vo výške 100 eur, ktoré bude pravidelne zasielať vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky; vo výroku v bode IV/ oprávnil otca stýkať sa s maloletým každý párný týždeň v čase od soboty 9.00 hod. do nedele 17.00

hod. s tým, že maloletého si prevezme v čase začatia stretnutia s ním spreď bytu matky a keď mu stretnutie s maloletým skončí vráti ho matke späť; vo výroku v bode VI/ uložil povinnosť matke maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi dodržiavať presný začiatok i koniec stretnutí s maloletým a napokon vo výroku v bode VI/ vyslovil, že toto predbežné opatrenie trvá do doby pokiaľ súd právoplatne nerozhodne o návrhu matky vo veci samej, ktorý návrh podala na Okresný súd Trnava dňa 23. mája 2014. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne len strohým skonštatovaním o rozhodnutí vyššie uvedeným spôsobom po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a dôvodmi jeho podania matkou. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka maloletého na Okresný súd Trnava podala dňa 23. mája 2014 návrh, ktorým žiada, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, aby bol otec zaviazaný platiť výživné na maloletého vo výške 500 eur mesačne a aby bol upravený styk otca s maloletým každý párný týždeň od soboty 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. Taktiež žiadala upraviť styk počas Vianoc a letných prázdnin. Následne matka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom požadovala, aby otec odovzdal maloletého W. do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej do jej starostlivosti s tým, že ona bude maloletého dočasne zastupovať a spravovať jeho majetok, aby bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 100 eur mesačne a aby mal otec upravený styk s maloletým v znení uvedenom vo výrokovej časti napadnutého uznesenia. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnila tým, že dňa 9. mája 2014 otec bez jej vedomia maloletého vypýtal zo školy na celý deň pod zámienkou, že mu p. učiteľka Mgr. G. povedala, že keď je 8. mája 2014 štátny sviatok, v piatok nemusí prísť maloletý do školy. Neskôr zistila, že otec si maloletého zobral zo školy za účelom informovania sa o zápise maloletého do 4. ročníka na VII. Základnej škole v Z. ako i o mimoškolských aktivitách v Centre voľného času v Z.. Následne sa skontaktovala s riaditeľkou tejto Základnej školy v Z., ktorá potvrdila, že otec sa bol u nich informovať i o možnosti prestupu na túto školu, s čím vyjadrila matka nesúhlas. Neskôr sa dozvedela, že maloletý už s otcom býva v X.. Má za to, že maloletý W. má v J. svoje zázemie, priateľov a navštevuje tu aj záujmové krúžky a ona si nevie predstaviť, ako by stíhala vodiť maloletého syna do Z., kde by mal navštevovať základnú školu. Otec jej oznámil, že ak nesúhlasí s tým, aby maloletý býval u neho a chodil do školy v Z., že jeden týždeň môže bývať u neho a druhý týždeň v J. a takto by chodil aj do školy. Takéto riešenie je však pre ňu aj pre maloletého nevýhodné, a preto s ním v žiadnom prípade nesúhlasí. V čase podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bola matka v 8. mesiaci tehotenstva s očakávaným termínom pôrodu 15. júla 2014 a s prihliadnutím na jej súčasný zdravotný stav nepotrebuje zažívať stresy, ktorý jej otec pripravuje.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie otec maloletého s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, alebo alternatívne s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bol maloletý do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že rodičia budú vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého v týždenných intervaloch a to tak, že od pondelka od 14.00 hod. nepárneho kalendárneho týždňa bude v osobnej starostlivosti otca a od pondelka od 14.00 hod. párného kalendárneho týždňa bude v osobnej starostlivosti matky so stanovením povinnosti otca si dieťa v stanovenom čase prevziať v mieste trvalého bydliska matky a povinnosti matky si dieťa v stanovenom čase prevziať v mieste trvalého bydliska otca. Dôvodil pritom predovšetkým absolútnou nepreskúmateľnosťou napadaného uznesenia, keď súd prvého stupňa len reprodukoval návrh matky a bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia citoval dve ustanovenia O. s. p. Návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia vôbec neobsahuje obligatórne podmienky vyžadované príslušnými ustanoveniami O. s. p., keďže tu podľa odvolateľa neexistuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreba dočasnej úpravy pomerov. Matkou tvrdené skutočnosti nemožno považovať za dostačujúce pre nariadenie predbežného opatrenia, sčasti sú dokonca nepravdivé a ničím nepodložené a v niektorých veciach sú dôvodom maximálne na podanie návrhu na rozhodnutie súdu pri nezhodách rodičov. Rozhodnutím súdu došlo k neodôvodnenému zásahu do rodičovských práv otca, pričom takéto rozhodnutie nie je ani v záujme maloletého, ktorému doterajšia striedavá starostlivosť vyhovovala. Predbežným opatrením sa matka snaží zamedziť dlho plánovanej dovolenke otca so synom, pričom súhlas s tým, aby maloletý s otcom na dovolenku šiel, podmieňovala o. i. tým, aby otec nepodal odvolanie voči predbežnému opatreniu. Predbežným opatrením je takisto zamedzené maloletému navštevovať futbalové tréningy v Z., ktoré navštevuje od mája 2014 a na ktoré ho matka nechce púšťať. Odvolateľ uviedol, že na ZŠ v Z. sa len informoval o možnosti prestupu na ich školu a žiadnu žiadosť o prestup syna doposiaľ nepodal, hoci podľa jeho názoru by bolo vhodnejšie, aby maloletý navštevoval ZŠ v Z.. Odvolateľ tak návrh matky

na nariadenie predbežného opatrenia a teda i neskôr súdom nariadené a ním aj napadnuté predbežné opatrenie považuje za nesprávne a v rozpore so záujmami maloletého.

Matka maloletého napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa navrhla ako vecne správne potvrdiť. Odvolanie otca považuje za účelové, nedôvodné a zavádzajúce, keď podľa jej názoru práve správanie otca spôsobuje to, že je tu potreba dočasnej úpravy pomerov v ňou navrhovanom znení. Otec maloletého totiž vykonáva poza jej chrbát aktivity smerujúce k presunu maloletého na ZŠ do Z. s tým, že aj nahlásenie do futbalového krúžku sa uskutočnilo bez jej vedomia. Otec za týmto účelom vyvíja nátlak na ňu a na jej rodinu, hoci ona je vo vysokom štádiu tehotenstva, čím vyvoláva stresujúce situácie a zneužíva jej stav na to, aby sa podvolila jeho požiadavkám. Nariadené predbežné opatrenie pritom nedodrížiava, keďže maloletého navštevuje v škole i v čase, keď tento nie je v jeho starostlivosti, čím na maloletého zle vplyva a v škole ho rozptyľuje. Maloletého by na dovolenku s otcom pustila, pokiaľ by otec splnil jej tri požiadavky (nepodanie odvolania proti predbežnému opatreniu, nekontaktovanie syna v čase jeho zverenia matke a informovanie o stave syna v čase jeho starostlivosti u neho), no sám otec odmietaním týchto podmienok nič nerobí preto, aby s ním maloletý na dovolenku šiel, pričom ona naproti tomu nemá problém maloletého pustiť na dovolenku s rodičmi otca maloletého.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca vyjadril len tým spôsobom, že tu existuje potreba dočasnej úpravy pomerov, no žiaden konkrétny spôsob úpravy nenavrhol.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a § 81 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť (§ 220 a § 221 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 221 ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zruší rozhodnutie, len ak zastavuje konanie.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 20P/130/2014 je návrh matky, v ktorom táto žiada, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, aby bol otec zviazaný platiť výživné na maloletého vo výške 500 eur mesačne a aby bol upravený styk otca s maloletým každý párný týždeň od soboty 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. Taktiež žiadala upraviť styk počas Vianoc a letných prázdnin. Návrh odôvodnila tým, že maloletý je dieťa narodené mimo manželstva, pričom ako rodičia spolu žili do roku 2011, kedy sa rozhodli nenasťahovať do ich novopostaveného domu v X. a ona odišla s maloletým do prenajatého bytu v Z.. V súčasnosti matka žije v rodinnom dome v B. P. s jej súčasným manželom. Od roku 2011 do roku 2013 bol maloletý v starostlivosti otca každý víkend, resp. každý druhý týždeň a to od soboty večera do utorka rána a zvyšný čas v starostlivosti matky. Od leta 2013 po vzájomnej dohode rodičov fungovala striedavá starostlivosť o maloletého v týždňových intervaloch od pondelka do pondelka s tým, že rodičia ho zaviezli ráno do školy a poobede si dieťa prevzal druhý rodič. Dôvodom podania návrhu je obava matky o nevhodnosti starostlivosti o maloletého zo strany otca. Príprava maloletého do školy v čase jeho pobytu u otca je podľa tvrdení matky horšia ako keď sa nachádza u nej, maloletému taktiež nevyhovuje dochádzanie do školy v J. zo S. (kde býva otec so svojou priateľkou), nevhodné je aj to, že otec si maloletého kupuje vecami, ktoré maloletý ani nepotrebuje. Bezprostredným dôvodom na podanie návrhu je to, že otec sa plánuje nasťahovať do X. a maloletému vybavuje prestup na základnú školu v Z., čo matka považuje za absolútne nevhodné pre maloletého, ktorému sa na základnej škole v J. páči. Maloletý má v J. aj mimoškolské aktivity, ktoré mu ale otec počas doby keď je syn v jeho starostlivosti neumožňuje vykonávať.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu súdu prvého stupňa, ktorý vyhovel návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia pri stotožnení sa s dôvodmi uvádzanými matkou a súdom prvého stupňa prevzatými i do odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Podľa § 74 O. s. p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „ZoR“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 2 ZoR ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 ZoR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

K veci je potrebné vzhľadom na odvolacie námietky otca ako i požiadavky matky v prvom rade zdôrazniť to, na čo inak súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal opomenul, a teda, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia jeho navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečie bezprostrednej ujmy.

Pri zvážení týchto skutočností ako aj odvolacím súdom citovaných ustanovení a napokon tiež s ohľadom na obsah spisového materiálu v prejednávanej veci potom za osvedčený treba považovať nedostatok spolužitia rodičov dieťaťa (čo nespochybňuje ani jeden z rodičov a čo bolo potvrdené prakticky všetkými doterajšími podaniami v spise, preukazujúcimi odchýlnosť ich adries), ako aj ich súčasná neochota sa dohodnúť na tom, ako bude prebiehať starostlivosť o maloletého, pričom v aktuálnom stave veci je zrejmé, že je tu neochota matky zotrvať na doterajšej striedavej starostlivosti o maloletého v týždňových intervaloch a na druhej strane požiadavka otca, aby takáto forma starostlivosti bola i naďalej realizovaná. Potrebnou tak vystala otázka úpravy rodičovských práv a povinností spolu nežijúcich rodičov maloletého dieťaťa podľa ust. § 36 ods. 1 ZoR).

Už na tomto mieste je potrebné odmietnuť argumentáciu snažiacu sa presvedčiť o krajnosti (výnimočnosti) súdneho rozhodnutia predstavovaného predbežným opatrením o styku, nakoľko tu naopak každý prípad prerušenia spolužitia rodičov maloletého dieťaťa, spojený s jeho vymanením z osobnej starostlivosti jedného z rodičov, je dôvodom prakticky bezodkladnej potreby upravenia rodičovských práv a povinností k dieťaťu. Na takúto úpravu s prihliadnutím k možnosti začatia konania vo veci starostlivosti o maloleté deti súdom aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.), a to okamžite po zistení príslušnej skutočnosti, dokonca nie je potrebný ani návrh (čo na druhej strane ale nebráni uplatneniu práva na dočasnú úpravu pomerov návrhom). Úprava predbežným opatrením však musí mať

samozrejme opodstatnenie najmä v čase pred vydaním konečného rozhodnutia preto, že dokazovanie smerujúce k podstate problému, teda sporu medzi rodičmi, je obvykle prácnejším a časovo náročnejším a očakávateľný čas rozhodnutia vo veci takto pomerne vzdialeným. Je to tak i preto, aby tu zverenie alebo ponechanie maloletého dieťaťa v starostlivosti jedného z rodičov nebolo založené na svojvôli a aby nedochádzalo ani k faktickému zneužívaniu nedostatku úpravy práve tým rodičom, ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti a ktorý, nebyť čo i len dočasnej úpravy výkonu práv a povinností, by mohol svoju ochotu umožniť druhému rodičovi podiel na výchove dieťaťa podmieňovať či už splnením celkom nespľniteľných, alebo pre druhého rodiča z určitého dôvodu neakceptovateľných podmienok.

Pre rozhodovanie súdu o predbežnej úprave rodičovských práv a povinností (v časti zabezpečenia stabilného výchovného prostredia maloletého dieťaťa aspoň do tej miery, do akej to umožňuje povaha konania o predbežnom opatrení) najvýznamnejším bolo, že aj napriek opačnému názoru matky neboli zistené vonkoncom žiadne pochybnosti o plnej výchovnej spôsobilosť otca. Určujúcim pri zvolení úpravy aj vo forme striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov (§ 24 ods. 2 ZoR) je totiž v prvom rade záujem dieťaťa a na zodpovedanie otázky existencie takéhoto záujmu nemôže poslúžiť len konanie o predbežnom opatrení - v ktorom sa i pre krátkosť času vymedzeného pre súd na rozhodnutie o návrhu účastníka vyžaduje iba osvedčenie významných skutočností a nie aj ich preukázanie.

Takto potom rozhodnutie súdu prvého stupňa opierajúce sa len o návrh a tvrdenia matky, ktoré prakticky bez bližšej analýzy a odôvodnenia súd prvého stupňa len prevzal do odôvodnenia napadaného uznesenia, nebolo správne. Matka totiž v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia iba vyjadrila svoje subjektívne obavy o úmysloch otca, pri nestotožnení s ktorými ale pripadá do úvahy konanie podľa § 35 ZoR, t. j. rozhodovanie súdu pri nezhode rodičov, podľa ktorého ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností (najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie), rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd (na čo správne poukázal aj odvolateľ). Ak potom obidvaja rodičia zhodne tvrdili, že tu od roku 2011 až do podania návrhu matky bola riadne vykonávaná striedavá starostlivosť o maloletého, v poslednom roku v režime týždenných intervalov, a v súčasnom stave veci nie je nič spochybňujúce výchovnú spôsobilosť oboch rodičov a ani nič nasvedčujúce, že by samotné dieťa takúto formu starostlivosti odmietalo, za opodstatnené a v záujme maloletého je možné považovať faktické potvrdenie doterajšej striedavej osobnej starostlivosti s tou zmenou, že tu týždenné intervaly budú vymedzené (či ohraničené) nedefou (konkrétne 18-tou hodinou), keďže tento deň je podľa súdu prvého stupňa vhodný na vytvorenie ucelenej doby jedného týždňa, neviazanej na návštevu školy, a to i s prihliadnutím na to, že v súčasnosti sú (tzv. letné) školské prázdniny a možné (aj keď nie nevyhnutné) je, že tu pondelok i počas riadneho školského roka môže pripadnúť na deň školských prázdnin či deň pracovného pokoja (pričom samozrejme dohodou rodičov založenou na báze dobrovoľnosti môže byť tento deň nimi modifikovaný).

Za správny tak bolo možné považovať len záver súdu prvého stupňa, že tu existovala potreba dočasnej úpravy pomerov, no správnym už nebolo stotožnenie sa s návrhom matky v plnom rozsahu.

Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, ako napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmeniť spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho rozhodnutia. Spôsob úpravy zvolený odvolacím súdom možno považovať za primeraný potrebe dočasnej úpravy pomerov, nakoľko práve takáto úprava zabezpečí na jednej strane istú stabilizáciu výchovného prostredia maloletého až do času, kedy sa výsledkami dokazovania vo veci poskytnú podklady či už pre potvrdenie takéhoto spôsobu úpravy osobnej starostlivosti o dieťa alebo naopak pre ústup od nej, na druhej strane potom aj potrebnú kultiváciu vzťahu oboch rodičov a dieťaťa v priebehu časových úsekov aspoň niekoľkých po sebe nasledujúcich dní (v rámci ktorých sa opäť predbežný záver o dostatočnej výchovnej spôsobilosti oboch rodičov buď môže potvrdiť alebo vyvrátiť).

Odvolací súd svojím rozhodnutím napokon v súlade so svojou ustálenou rozhodovacou praxou (tu por. napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave z 23. decembra 2011 vo veci sp. zn. 10CoP/32/2011) reagoval aj na stav vzdialenia bydlísk rodičov a možné (i keď nie nevyhnutné) zmeny v tomto smere. Toto sa prejavilo v tom, že považoval (odvolací súd) za spravodlivé, aby sa riziko znášania zvýšených výdavkov spojených s realizáciou práva rodičov na styk (a to i výdavkov s možným ich vznikom až v budúcnosti) rozdelilo medzi oboch rodičov - a to tak, že sa za miesto odovzdania a prevzatia maloletého

určí bydlisko toho rodiča, ktorý má dieťa odovzdať (čo takto prinúti nielen „prvého“ rodiča pre prípad záujmu na výkone príslušného práva vycestovať za „druhým“ rodičom, ktorý má dieťa v príslušnom týždni v osobnej starostlivosti, ale i opačne po skončení styku bude vyžadovať od „druhého“ rodiča, aby za účelom prevzatia si dieťaťa meral rovnakú cestu, hoc aj opačným smerom).

Odvolačí súd tu pritom zdôrazňuje, že toto rozhodnutie odvolacieho súdu je len rozhodnutím dočasného charakteru a konečnú odpoveď na opodstatnenosť striedavej starostlivosti (s prihliadnutím najmä na záujem dieťaťa) dá až právoplatné rozhodnutie vo veci samej.

O trovách konania odvolací súd nerozhodoval (rovnako ako súd prvého stupňa). Okrem zásadnej možnosti rozhodovania o trovách predbežného opatrenia až v rámci rozhodnutia o veci (§ 145 O. s. p.) tu totiž šlo o konanie zahájiteľné aj bez návrhu, v ktorom právo na náhradu trov konania účastníkov nevzniká zo zákona (podľa bezvýnimočného pravidla zakotveného v ustanovení § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) a z ktorého dôvodu rozhodnutie o trovách konania účastníkov v druhovo identických veciach nepatrí ani do rozhodnutia vo veci samej.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.